
Regulamin Funduszy Samopomocy Koleżeńskiej przy Naczelnej Radzie Adwokackiej

Palestra 3/4(16), 100-101

1959

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

E. Regulamin Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej przy Naczelnej Radzie Adwokackiej

W celu zapewnienia w drodze wzajemnej samopomocy koleżeńskiej środków egzystencji adwokatom niezdolnym do wykonywania zawodu Naczelna Rada Adwokacka na posiedzeniu plenarnym odbytym w dniu 17 stycznia 1959 r. uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się z dniem 1 kwietnia 1959 r. FUNDUSZ SAMOPOMOCY KOLEŻEŃSKIEJ PRZY NACZELNEJ RADZIE ADWOKACKIEJ, zwany dalej „Funduszem”.

2. Celem Funduszu jest udzielanie adwokatom i członkom ich rodzin zasiłków koleżeńskich na warunkach określonych w niniejszym regulaminie.

3. Środki finansowe Funduszu składają się:

- a) ze składek izb adwokackich,
- b) z nadwyżek ryczałtów pobieranych na koszty ogólne przez zespoły adwokackie,
- c) z dobrowolnych wpłat osób fizycznych i prawnych.

4. Administrację Funduszu sprawuje Naczelna Rada Adwokacka za pośrednictwem Komisji Samopomocy Koleżeńskiej przy NRA w sposób przewidziany w instrukcji, która uchwalona zostanie przez Wydział Wykonawczy.

§ 2. 1. Adwokatowi po ukończeniu 65 roku życia i po 25 latach pozostawania na liście adwokatów przysługuje prawo do pobierania zasiłku koleżeńkiego w wysokości ustalonej corocznie przez Plenum Naczelnej Rady Adwokackiej. Wysokość zasiłku na rok 1959 określa się na kwotę 1 200 zł miesięcznie.

2. Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej może przyznać zasiłek przekraczający kwotę określoną w ust. 1 adwokatowi szczególnie zasłużonemu dla adwokatury lub znajdującemu się w wyjątkowo trudnych warunkach materialnych.

§ 3. Do okresu pozostawania na liście adwokatów zalicza się:

- a) okres służby w Wojsku Polskim i w armiach sojuszniczych, okres pobytu w obozach jenieckich i obozach dla internowanych, w więzieniach, obozach koncentracyjnych i obozach pracy przymusowej w czasie od 1 września 1939 r. do 9 maja 1945 r. — pod warunkiem wpisania na listę adwokatów lub aplikantów adwokackich przed dniem 1 września 1939 r.,
- b) okres pobytu w więzieniu w latach 1945-1956 — pod warunkiem uzyskania pełnej rehabilitacji i wpisania na listę adwokatów lub aplikantów adwokackich przed dniem pozbawienia wolności,
- c) okres, w którym adwokat wpisany na listę przed dniem 1 września 1939 r. nie mógł wykonywać zawodu w czasie od 1 września 1939 r. do 9 maja 1945 r. z przyczyn od siebie niezależnych,
- d) okres wykonywania zawodu przez b. obrońców sądowych przed wpisaniem na listę adwokatów.

§ 4. 1. Prawo do pobierania zasiłku koleżeńkiego ulega zawieszeniu:

- a) w razie wykonywania praktyki adwokackiej indywidualnej lub w zespole — bez względu na wysokość osiągniętych obrotów,
- b) w razie posiadania dochodów i wynagrodzeń z jakichkolwiek źródeł w wyso-

kości przewyższającej wysokość zasiłku, z wyłączeniem jednak kwot otrzymywanych z tytułu alimentacji oraz pobieranych z państwowego zaopatrzenia emerytalnego.

2. W razie posiadania dochodów i wynagrodzeń w kwocie wyższej niż 800 zł miesięcznie, lecz nie przekraczającej wysokości zasiłku, zasiłek ulega obniżeniu. W tym wypadku zasiłek wypłaca się w wysokości różnicy pomiędzy kwotą pełnego zasiłku (§ 2 ust. 1) a nadwyżką przekraczającą 800 zł.

§ 5. 1. Wdowie po adwokacie pobierającym zasiłek koleżeński lub mającym uprawnienia do takiego zasiłku przysługuje zasiłek rodzinny w wysokości 50% zasiłku koleżeńskiego.

2. Zasiłek rodzinny przysługuje po ukończeniu przez wdowę 55 roku życia lub też — w razie niespełnienia tego warunku — na okres wychowywania przynajmniej jednego z dzieci zmarłego adwokata do czasu ukończenia przez nie lat 18. Prawo do zasiłku rodzinnego wygasa z chwilą zawarcia przez wdowę ponownego związku małżeńskiego.

3. Przepisy § 2 ust. 2 i § 4 ust. 1 mają odpowiednie zastosowanie do zasiłku rodzinnego.

§ 6. 1. Komisja Samopomocy Koleżeńskiej może przyznawać w wysokości i na warunkach według swego uznania zasiłki wyjątkowe na czas oznaczony:

- a) adwokatom nie mającym uprawnień do pobierania zasiłku stałego oraz adwokatom, o których mowa w § 4 ust. 1 lit. a) — jeżeli są niezdolni całkowicie lub częściowo do wykonywania zawodu adwokackiego,
- b) wdowom po adwokatach nie mającym uprawnień do zasiłku rodzinnego,
- c) wdowcom po adwokatach—kobietach,
- d) sierotom oraz innym osobom będącym na utrzymaniu zmarłego adwokata w chwili jego śmierci.

2. Przyznany zasiłek wyjątkowy może być w uzasadnionych wypadkach zmniejszony lub cofnięty.

§ 7. Składkę izb adwokackich na potrzeby Funduszu (§ 1 ust. 3 lit. a) ustala corocznie Naczelna Rada Adwokacka. Na okres od 1 kwietnia do 31 grudnia 1959 r. określa się wysokość składki na 60 zł miesięcznie od każdego adwokata.

§ 8. Wprowadza się obowiązek przekazywania przez zespoły adwokackie na rzecz Funduszu ewentualnych nadwyżek powstałych w dniu 31 grudnia każdego roku z tytułu nie wykorzystanego ryczałtu na koszty ogólne, przewidzianego w § 7-a rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 czerwca 1956 r. (Dz. U. Nr 25, poz. 117).

§ 9. Przekazuje się na cele Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej środki finansowe Funduszu Zasiłków NRA.

§ 10. 1. Utworzenie Funduszu nie wyłącza działalności odrębnych funduszy samopomocy koleżeńskiej przy poszczególnych izbach adwokackich.

2. Jeżeli w okresie kwartalnym wpłaty izby adwokackiej, w której utworzony został odrębny fundusz samopomocy koleżeńskiej obejmujący również świadczenia, o których mowa w niniejszym regulaminie, przekroczyły o 20% świadczenia otrzymane z Funduszu przez uprawnionych tej izby, to nadwyżka wpłat izby adwokackiej ponad 20% ulega zwrotowi.

3. Szczegółowy tryb przyznawania świadczeń, rozliczeń (ust. 2) oraz sposobu wypłat świadczeń określi instrukcja, o której mowa w § 1 ust. 4.

§ 11. Regulamin wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1959 r.